

Vrede aan alle mensen van goede wil !

De eerste reactie van iedere bezoeker van de schoolgebouwen van de Sint Antoniuschool is verwondering. Velen zeggen: wat een mirakel is dit hier ! Het is een feit dat de sfeer die hier nu heerst iederéén verbaast, niet omdat ze op zich zo buitengewoon is, maar omdat het in India hoogst ongebruikelijk is om een instituut als deze school aan te treffen op een plek als deze, 'ver van de bewoonde wereld'. De mensen denken dat alle initiatieven die hier genomen worden, alleen kunnen ontstaan uit persoonlijk winstbejag en begrijpen dan ook niet waarom wij hier iets aan het doen zijn dat geen winst oplevert. In de verre omtrek is hier geen enkele instelling ten dienste van de gemeenschap zoals een school - hoe klein ook - een ziekenhuis, weeshuis of dergelijke te vinden. Zoiets zou immers een andere mentaliteit veronderstellen dan de heersende denkwijze van de inwoners van deze streek, voor wie 'ik en wat van mij is' het middelpunt vormt van hun leven.

Toen het Werk der Broden hier vier jaar geleden dit project opstartte, was ons enige doel om de meest efficiënte wijze te vinden om de allerarmsten te bereiken. Hoewel onderwijs voor de kinderen in de leprozenkolonie één van onze prioriteiten was, ging een groot deel van onze aandacht ook uit naar de kinderen in verafgelegen dorpen die de kans niet hadden om naar school te gaan. We hebben toen vele dorpen zorgvuldig bekeken en ten slotte een plek gekozen in de meest achtergestelde streek. De plaats waar de school nu staat was een stuk jungle, waar kort tevoren een meisje van 14 was verkracht en gedood. Niemand durfde daar indertijd nog te komen. In het begin waren een aantal mensen bang om hun kinderen naar school te sturen omdat ze dachten dat de geest van het vermoorde meisje nog rondwaarde op de plek waar het schoolgebouw stond. Toen moesten we de kinderen thuis gaan opzoeken en hun ouders motiveren om hen naar school te sturen. Er waren mensen van bepaalde kasten die ons benaderden om ons op het hart te drukken dat wij bepaalde religieuze gebruiken in ere moesten houden, dat wij 'onaanraakbare mensen' niet mochten toelaten om hun kinderen aan te raken of hen water te drinken te geven. In die toestand is intussen verandering gekomen. De ouders komen nu zelf naar de school om hun kinderen te laten inschrijven. De meeste hebben respect voor het schoolreglement en laten toe dat hun kinderen omgaan met mensen uit 'lagere kasten'. De grondprijzen in de omgeving zijn gestegen, en een aantal gezinnen die weggetrokken waren uit de dorpen zijn teruggekeerd zodat hun kinderen

De beide verdiepingen van het schoolgebruik zijn nu in gebruik.

hier naar school kunnen komen. Onze leerkrachten zijn regelmatige bezoekers in de dorpen, en ook de sociale werkers beginnen resultaten te boeken in de omliggende dorpen. De dorpsbewoners beginnen te begrijpen dat er wel degelijk mensen bestaan die hun eigenbelang opzij zetten om te delen met anderen en voor anderen te zorgen!

Het geheel van de activiteiten die wij uitvoeren in ons projectgebied vertegenwoordigt een waardensysteem dat menswaardiger, zinvoller en bevredigender is voor het leven. Dit waardensysteem houdt in dat mensen bezorgd zijn om elkaar en het biedt precies datgene wat Kerstmis aan de wereld verkondigt, namelijk Vrede op aarde aan alle mensen van goede wil. Zalig kerstfeest.

Hoera, het is weer maandag !

Maandag is een belangrijke dag voor de vrouwen in het dorpje Thanda (op 5 km van de Sint Antoniuschool). Op die dag komt het GMVS-team (plaatselijke tak van het Werk der Broden) om zijn mobiele spreekuur te houden en om de vergadering

van de zelfhulpgroep te leiden. Dr. Archana, de arts in dienst van het Werk der Broden, bezoekt de vele dorpen rondom de school om spreekuur te houden in haar mobiele dokterspraktijk, en op maandagen gaat ze naar Thanda. Ze installeert zich in een huis in het midden van het dorp en onderzoekt

en behandelt de patiënten die haar daar komen opzoeken. Een groot aantal vrouwen kijkt uit naar die gelegenheid, want in deze dorpen zijn helemaal geen medische voorzieningen aanwezig. Hoewel er dus nog vele mensen zijn die vasthouden aan hun oude gebruiken, zorgen wij er zo ten minste al voor dat zij hun gezondheid beter verzorgen. Om hen te motiveren en hen te herinneren aan wat zij hebben geleerd, gaan onze sociale werkers op huisbezoek, vooral bij zwangere vrouwen of vrouwen die borstvoeding geven. Wij zouden graag hebben dat al die zwangere vrouwen naar ons mobiele spreekuur zouden komen, maar velen van hen mogen van hun familie niet buitenkomen in hun toestand, omdat zwangere vrouwen volgens de traditie worden thuisgehouden.

Na het mobiele spreekuur is het tijd voor de vergadering van de zelfhulpgroep. De vrouwen die hieraan deelnemen zijn beter in staat om voor zichzelf te handelen. Velen van hen hebben geleerd om hun naam te schrijven en een handtekening te

De kerstman, een kribbe en zelfs een kerstboom... het is allemaal aanwezig in de Sint Antoniuschool !

In India zijn de mensen dol op feesten, want dat zijn voor hen gelegenheden om te zingen en te dansen en hun dagelijkse strijd even te vergeten.

CCP 000-3000291-81 (Fiscaal attest, 30€ min.)

Werk der broden vzw, A. Delzennestraat 9, 7800 Aat.

<http://www.WerkDerBroden.org>

zetten. Velen leren lezen en schrijven. Zij brengen geregeld 10 roepies (20 cent) samen per week, en dat bedrag zetten ze op een gezamenlijke spaarrekening op de bank. Ze hebben geleerd naar de bank te gaan voor officiële verrichtingen. Zij komen heel graag naar de vergadering elke maandag, om over hun problemen te praten en om bij te leren over gezondheidszorg, gezinsplanning, kinderverzorging, enz. Vele van deze dorpsvrouwen die jarenlang hun huizen niet uitkwamen, krijgen zo de kans om hun horizon te verbreden en te dromen van een beter leven. Zij kijken ernaar uit om hun kinderen op een veel betere manier groot te brengen en hen een goede start in het leven te bezorgen. Hoewel ze spijt hebben over het verloop van hun eigen leven, dromen ze van een beter leven voor hun kinderen. Met de hulp van de Sint Antoniuschool durven velen van hen hoopvol naar de toekomst kijken !

Zalig Kerstfeest !

Ik ben geboren in een Hindoe-gezin en toen mijn ouders 25 jaar geleden met lepra werden besmet, warden zij uitgestoten uit hun gemeenschap. Sindsdien wonen zij in een leprozenkolonie. Hoewel de tijd veel wonden heelt en het leven voortgaat, blijft het stigma van de lepra mijn ouders achtervolgen, en ook ik heb daar altijd onder geleden. Dan denken wij: waarom laat God dit met ons gebeuren; dit leven is erger dan de dood. Maar mijn contacten met de mensen van het Werk der Broden hebben mij geholpen om positief te staan tegenover het leven, zodat mijn leven een nieuwe zin krijgt en ik de kans krijg om naar een goede school te gaan. Nu heb ik het gevoel dat ik iets van het geluk dat mijn ouders waren kwijtgeraakt, kan teruggeven! Mag ik jullie ter gelegenheid van dit kerstfeest danken omdat jullie ons leven gelukkiger hebt gemaakt en jullie allemaal een zalig kerstfeest toewensen !

Geeta biedt u haar beste wensen aan voor Kerstmis !